

השבועון המצוייר לאינפורמציה המנהל הכללי:

ב. ד. לוי
רח' גליקסון 8 תל אביב
מען מברקים: "עולם הזה"
ת. ד. 136, טל. 26785

Table with 2 columns: Editor/Staff and Address. Includes: עורך הראשי: אורי אבנרי; ראש המערכת: שלום כהן; כתוב משרד: עירון משנה, כיתוב יששכר לביא; כתובת: הכתב הראשי: עמנואל פרט; חברים: הציר הראשי: שמואל ברתור; חברים: הציר הראשי: דן ברנע; ראש מערכת ירושלים: ראש מערכת חיפה: יחזקאל אורן; מנהל מעבדה: מנהל דפוס: משה אור; ראש המנהלה: שלמה הררי.

2 יולי '21

שוב עברך דרך של שנה. ושוב נלווה אליר עתון זה בדרכך, כנך נאמן.
לא-אמיד הוא היה רע נוח. הוא לא נתן לך לשקוע בענינים האפוריים של יום-יום. מדי פעם הצביע אל רכסי הריס רחוקים, הכריח אותך להביס בסכנות הגדולות ובסכויים הגדולים אשר באופך.

לא פעם נאלץ להראות לך דברים בקלקלחס. הוא לא עשה זאת בשמחה. ודומני שגם כפרשות השחורות ביותר לא איבד את חוש ההומור שלו. מעולם לא נגרו אחרי היסקריה. על אף גילו הצעיר שמר על קור-רוח, גם כשעחונים מכוגרים ממנו קראו לדם ולמשפטי-לינץ.

לא היתה זאת שנה שמעממ. לא לך, הקורא, וגם לא לנו, העורכים. כמעט בראשיתה אירעה ההתנפלות הזדונית עלינו. היא באה לנו כחוליה לשרשרת ארוכה של מעשי-אלימות ופעולות-בילוש. היו בה משום עלבון ומחמאה כאחד. עלבון - משום שעוד נמצא מישהו שהאמין ברצינות שאפשר לשנות את דרכנו בצורה כה גסה. ומחמאה - מפני שאישרה כי המבצעים (וגם נוחי הפקודה) מודים שחבר העולם הזה לא קתחה ולא נחה בנדנה כשנה החמישית של מערכת זו.

כשאני מעיף מבט אחורה, מזדקרה לעיני שורה ארוכה של מקרים בהם צדקנו, ושוורה שניה של מקרים בהם טעינו. דומני שעשינו מעשים טובים לא מעטים, ואיני מכחיש שעשינו מעשים הנראים כיום כמעשים רעים. אני מתנחם באמונה כי מעשינו הטובים עלו על מעשינו הרעים, וכי רק אדם שאינו עושה כלום, אינו טועה לעולם.

אני רוצה לחשוב שאתה רואה בהעולם הזה חלק מן הנוף של הארץ, חלק מן התמונה של עם חדש, חסר-מנוחה, השואף קדימה, תוך כדי ביקורת עצמית מחמדה, מבלי להסיר אף לרבע אחד את המכס מן המטרה הגדולה המאירה ממרחקים.

באמונה זו, קבל נא את ברכת העולם הזה ועורכיו לשנה הבאה.

מכתבים

פגישת-רעים
במשך השנה הפך העולם הזה לרעי הקבוע והי ממתיק. הוא היה פעיל הרבה יותר מן המקרה, והזכיר בא לידי ביטוי בצורת-השער. סברוני כי השערים הצבועים היו האסתטיים ביותר. הכל שלא המשכתם בהם. אני, כשלעצמי, מעריך יותר שער הנשוא עליו פרצוף זכיר. כי אין זה קנה מידה לתפארתו של שבועון, אם מוכרים אותו רק בשל הנעה החמורה המודרכת מעליו... הגשש זכינו גם להדלת מספר עמודי העולם הזה. אולם גם עשרים עמודים אינם מספיקים. מי יתן ותבוא הנדלה נוספת!

העולם הזה המשיך בדרכו ונתן לנו את העובד דות, לפיו נקבע את עמדתנו כלפי תופעות פור ליות שונות; זכינו לקרוא מספר דפורטאז'ות מעניינות על צבאות-ערב ועל ההתפתחויות השר נות במרחב (העולם הזה 851, 854). לעומת זאת זוכה אוננו לליוויים-העצמאות בסדרת-הדפוסות של צה"ל. כך שילולנו להקביל את כוחו עם כוחות הערבים... כהשלמה לכל זאת קיבלנו את סדרת המאמרים א-א-א. חבל כי לא יכולתם להמשיך בה ולהבחיר לקוראים כמה בעיות נוספות הדרושות ליבון.

המירו החדש תפסית עוד לנו להיות נכונים לכל מיני התחשיות, מבלי שנפוש מדור זה הוא קראת המעניינים ביותר, ולערכיו תודה. עם קריאת מאמרים השונים הבינונו כי "מק" 2

כוחנו הצבאי. אחרי עיון מעמיק ומחשבה רבה בגידול, דעתי אחרת.
יתכן שיש בינינו חלוקי דעות על הדרך להשגת בטחון המדינה ולהחרות שלמות הארץ. אולם נר כדת בכס דאגה אמיתית, כנה ואמיצה לבעיות קיומנו - בינונו לכל שאר העתונים האחרים המשבחים את צה"ל, אך המתאימים יותר להונר ולור או לנירוילנד מאשר לעם הלוחם וימיוס על קיומו.

קצין עברי, צה"ל
השתיקה - בגידה!
אני חושב כי העולם הזה הוא תופעה מוזיקה מעיקרה, והנה סיבות:
אתם בחורים מוכשרים, אתם יחידים מכולנו שהנעתם למשהו אחרי המלחמה. אתם מטיפים להברי צוק. אתם מהפכנים. אתם שומרים על הי נחלת.
אתם חושבים שאלה מחמאות? להיפך! כי אנשים כמוכם אין להם הזכות לשבת במשי רדי מערכת אסור לכאלה לוטפסו כריבורים וכי מאמרים. עליכם מוטלת החובה לקום ולעשות!
ואל תכואו לי בטיפוסים על איימפלגותיו ושטיות דומות. אנתנו צריכים מפלגה. רק מפלגה יכולה לטהר את הליכוד ולטאטא את הנמי דים מן הבמה. ורק אתם יכולים להקים מפלגה כזאת.
שתיתכם היא בגידה בכל אשר אתם מטיפים! 170

תיאל עירון, ירושלים
קוד קשיש
העולם הזה החזיר לי את האמונה בחיים, את האמונה שכל מפעל דורנו הזקן לא היה לשוא. אני רואה ביואש נזכר והולך שבעולם כולו נואים נלי השנאה ההרדית. המוות שותקות, ואל המלחמה מצאחה את רבו. אני קורא עתונים זרים, וריו של קנאות הרסנית מכה באפי.
אותה רוח ישנה גם בארץ, והיא בוקעת ממרי בית העתונים. אפשר היה לצפות כי אתם, כעתון של עורכים צעירים תעלו בואת על כל האחרים - בינונו לבין עצמנו - האם לא זאת הדרך להפרי צה?
והנה אתם עושים את ההיפך. בצלילות-דעתכם אתם מביישים את מתחריכם הקונים, המכים בתופי המלחמה. אתם חומת-מנן ציבורית נגד ההיסטריה. בטיטוס יצרים נשמע, לפתע, קולכם המטף לש- לום וליושבה-שלום. ניכר בכס שאתם דאיתם את זמנות המלחמה. ואולי הצד החיובי היחיד של המלחמה היא שהיא מולידה אנשים כמוכם.

דומני שהייתי יכול להיות האבא של המבוגר שביניכם. העולם הזה מוכיח לי שהציונות לא הי תה לשוא.

שמואל אוסטרובסקי, תל-אביב
דבש ועוקץ
סבור אני שעונכם (העולם הזה בלבוש הנוכחי) נגשה בבקיות עתונאית-יוזנאליסטית רבה, בידי אנשים, שדמיונם זורם בעורקים אך בזה יש חיוב ושלילה גם יחד. בודאי טוב ונעים לכם, חבי ריהקשקשה בראותכם את העולם הרחב והנעשה כוב מספקתיה של רטט נעורים וחוספנות. מה טוב ומה נעים יותר מן האמונה ש,אם רק נרצה נובל להפוך את העולם כקערה על פיה ולעשות כרצוננו! ראשך צעירים אנתנו? אך מאידך נחמה לי שהסרה לכם מקצת תמזית אותו הנכס החשוב, הבא עם שנות-החיים טובות כרעות. הנסיון על מסקנותיו. צעירים הם הכרייה-מערכת שעם אחרים מהם אני קשור קשרי-ידידות אישית, ואם כי נהגים להתכבד באדם, באיש צעיר הוא הרי יש והצעיר צריך ללמוד מנסיון החיים המתבגרים, תוך כדי מלל-השנים.

אין אני כולל וכלל זקן, לא לפי שנותי ולא לפי הנושתי, ואעני אפילו לומר שכמעט ועדיין צעיר הנני אך בראותי את אויפערטיבית-עונכם ואת הוסמיונכם הרניי מכיכ כי האיש המתבגר המבוגר יכול להיות כמוכם הם מוג. אך ככל שלמר יותר ויותר את תורת-החיים ואת המתחש לא כל שכן באימרה ט,בבעורים התבונה".
עתונכם מענין, ושוב אסתכן בהביע את דעתי לאורך שנים. הוא פחות מאמין רק בעצמו - שהא מענין יותר משאר השבועונים בארץ. אולם אתם כוראיי מתבוננים אף לכך שהוא יהיה גם בעל-משקל יותר מן השבועונים האחרים. אם אמנם כך הוא הברר - לנו אתם בעצמכם. אני שוקע ב עתונ...

ועד זאת: כדי להיות פופולאריים ואקסולאיים והעיקר: אורינואליים בנוסח בגידה-נוער מסוגים מסומים (ומהיום אחוז ניכר של כוראים) הכנס פותחים את הדף השני של שבועונכם לעתים קרובות לפספטיקוראים בנוסח, "יאחאביבי" דהיי לך ו,אודרוב", להתחממות שבצמזומיניה וחר סר מאקט אלמנטארי, לכתיבה של תלמידים שעדיין הם צמודים לפספלי הלימודים (ולאו דוקא בציונים טובים) - וכבר הם רואים בהאלוצינאציה שלהם את הפספס הזה כשלולחן של ועידה-דיפלומאטים בינלאומית, שנחבנסה להרוץ משפט עולם כולו...

יש חיוב גדול בעתונכם: אין הוא משעמם, פרט למקרים כשאתם, למשל, מתקאים בעתון אחר כנון בפרשת ה,ביקור בצי המצרי". פרסמתם שי סיפורו של יהודה קסמן היה, "סודי" - לא לפי "סוג" ולמעשה מוטב היה אילו נשאר, "סודי" כי תיקו של המחבר, ביהוד מאחר שענתונאי אחר זכה לנלות בשבועון אחר ביקור כאמת סודי ומנני ין הרבה יותר מזה של ספרכם, שבועיים-שלושה לפני כן.
יש עוד חיוב בעתונכם: מוצא אני לעתים בו דברים חשובים שאיני מוצא אותם בשום עתון אחר. הן מהארץ והן מחוץ-לארץ וגם תמונתיות מהרהבועית ומספרות הרבה דברים שאותיות דפוס אינן יכולות לספר. אהב אני את שניות-לשונכם, אך יש והקציצות שלכם לופשות צורה של נשיי כות, המאכיות לא רק למי שנשכתם, אך כוראיי גם לקוראים רבים.
אנכי: למה אתם מרבים כל כך בנורויהייצר של הקורא על ידי סיפורים על "צוותות ו,חוליות" שאתם משריטם בכל מקרה וחודגנתם. יש וענתונאי סוג אחר שקלי בני צוות שבו.
אתם מעטים יותר מה-י.מ.בייבי העכס בי נלו, גם אם אין בה כדי לרבי לכם חשואות חן והסכמת-הרבי. אולם היו גם מקרים שהגיתם למתוח חבל כדי להפנין דעתיות נגד הרבים, כמעט נגד הכלל בישראל. אני קורא את עתונכם בהתמדה, כמעט הכל שבו, ומשאנכי בא לכסס את דעתי עליו, דעת קורא וענתונאי מקצועי. הרניי מניע למספנה ש,בחורים אלה יודעים לעשות שבועון", וששבועונן הזה מענין לקריאה, ולכן גם קוראים

הגליון הבא של העולם הזה
יופיע עוד השבוע, למחרת ראש-השנה, ויכיל שער הצבעים של כוכבת קולנוע של תשי"ד
יחד עם כתבת-קלסטר של הכוכבת הנבחרת
סרטי תשי"ד
ארבעת הסרטים הטובים ביותר וארבעת הרעים ביותר, השחקנים ושחקני המשנה המצטיינים
השוב והרע בחיפה
כתבת ענק סנסציונית מיו-חדת-במינה המתארת את קרני-האור ואת הפינות האפ-לות הנסתרות בעיר-הכרמל.

ותו רבים. אבל לא יזיק להם אם יטו אוזן קשי בת (פשוט: יעשו אונם כאפרסכת) גם להברי בקורתם של אלה, שלאא כוונותיו וולא מחשבת איבה, אומרים מה שעם לכם ואם בדבריהם של אלה יש גם קיפונג והערות-עוקץ, הרי מוטב כי כולנו נדע שהדבורה עוקצת אך גם נותנת דבש. אני על כל פנים לא התכוונתי בהברייה-הערות שלי להיות בבחינת דבר דבורה המריונה דבר טוב ברכתי לכם שתמיסו להופיע ולהצליח.

שמעון סאמט, תל-אביב
היכן הקוראים?
מדוע נפסק הקשר ביניכם לבין הקוראים? ברור שתפקידכם הוא לעורר את המחשבה, אך היכן חזקה-קוראים המאורגן, המעשי?

בשנה האחרונה הבלים העתון את הדברים הי שלילים שנשנשו במדינה. זה טוב כדי לעורר את המחשבה. אולם כאשר נעשה במדינה דבר טוב ומועיל, מדוע אתם מוכרחים להוסיף את העקיצה כי זה חורג מן מסגרת השלילית?

יהושע אשר, תל-אביב

האמת מעד לכל
אני יכול לומר רק דבר אחד: העולם הזה הוא השבועון המוצלח ביותר בארץ. רוב הגליונות היו עצומים את הנלינות החלשים ואפשר היה למנות על אצבעות של יד אחת...
רצוי כי תסופו עוד כמה מדורים חדשים כנון מאורעות ופלאים בעולם, בדיחות ומדור בלי שי, מדורים אלה יאידורו את עתונכם בעיני הקוראים, אם כי הפופולאריות שלו מובטחת גם בלי עדיהם... המשכו בנילו האמת - אך שימרו על עצמכם, כי ישנם אנשים רבים שאינם אוהבים את האמת ומוכנים לעשות את המעשים השפלים ביותר כדי למנוע את גילוייה.

קהל-הקוראים עומד לימינכם. חזקו ואימצו. בלפור כלף, שכונת-התקווה, תל-אביב

קצת היסטוריה
ברצוני לפתוח בקצת היסטוריה. כידוע, אין עיתון יומי ואחד את עתונכם. ככל אדם בישראל הייתי שקוע בקריאת עיתונים יומיים וקיבלתי ריו שם שליו על העולם הזה. אולם לאחר שקובלתי כמה גליונות של עיתונכם במחנה הצבאי בו שרתתי, התחלתי קונה אותו מדי שבוע שבוע. מי ייתן ונראה אתכם מופיעים בנייר מבריק ומשובח ובשלה צבעים - ממש כמו העתונים החרים.

אריה שיפמן, קרית-בינימין, דאר נפר-אתא

שמונה-אכס-אפש
אני שונא אתכם. אני שונא כל מילה שאתם כותבים. הדעות שלכם מפורשות. אתם קילקלתם לי את כל האשליות. אתם רוכבים על כל העולם ואתם צוזוקים ממני אני קונה אתכם כל שבוע. שבעתנו כל שבוע אני חולה כשאנכם רואה את העתון ביום רביעי בכוקר, בשעה שמונה אפס אפס. ימח שמתכם. כמו כן, עליו והצליתו. יוסף בריאון, טבריה

בקיבור נמרץ
ביקור נמרץ: אין כמו העולם הזה. טובו שי אין. כי הארץ הקטנה והמסכנה שלנו אינה יכולת להכיל שנים כאלה.
אהרון גולדנין, חיפה
זו גם דעתנו. אך לרוע המזל ישנם הסבורים אחרת.